

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

IV. ÚS 227/07-25

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 29. novembra 2007 v senáte zloženom z predsedu Jána Lubyho, zo sudkyne Marianny Mochnáčovej a sudcu Ladislava Orosza v konaní o sťažnosti A. D., S., zastúpeného advokátom JUDr. M. H., B., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava II v konaní o námietkach proti upovedomeniu o začatí exekúcie vedenom pod sp. zn. 39 Er 2269/05, za účasti Okresného súdu Bratislava II, takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo A. D. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom

Okresného súdu Bratislava II v konaní o námietkach proti upovedomeniu o začatí exekúcie vedenom pod sp. zn. 39 Er 2269/05 porušené bolo.

2. Okresnému súdu Bratislava II prikazuje, aby v konaní o námietkach proti upovedomeniu o začatí exekúcie vedenom pod sp. zn. 39 Er 2269/05 konal bez zbytočných prietáhov.

3. A. D. priznáva finančné zadost'učinenie v sume 10 000 Sk (slovom desaťtisíc slovenských korún), ktoré mu je Okresný súd Bratislava II povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Okresný súd Bratislava II je povinný uhradiť A. D. trovy právneho zastúpenia v sume 6 296 Sk (slovom šesťtisícdeväťdesiatšesť slovenských korún) na účet jeho právneho zástupcu JUDr. M. H., B., do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením sp. zn. IV. ÚS 227/07 z 19. septembra 2007 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť A. D. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava II (ďalej len „okresný súd“) v konaní o námietkach proti upovedomeniu o začatí exekúcie vedenom pod sp. zn. 39 Er 2269/05.

Zo sťažnosti vyplynulo, že sťažovateľ ako povinný 8. februára 2006 „pred takmer 19 mesiacmi (...) včas (...) podal prostredníctvom povereného exekútora námietky proti exekúcii z dôvodu vady exekučného titulu ako i vady na strane oprávneného“.

Dňa 1. marca 2006 okresný súd vyzval sťažovateľa uhradiť súdny poplatok, „ktorý bol obratom (...) uhradený“. Odvtedy sťažovateľ „nezaznamenal žiaden ďalší úkon súdu“.

Keďže napadnuté konanie nebolo do dňa podania sťažnosti ústavnému súdu právoplatne skončené, sťažovateľ sa domáhal, aby ústavný súd rozhodol, že postupom okresného súdu v uvedenom konaní bolo porušené jeho základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Ďalej sa domáhal, aby ústavný súd prikázal okresnému súdu konať v jeho právnej veci bez zbytočných prietáhov, priznal mu finančné zadosťučinenie v sume 36 000 Sk a úhradu trov právneho zastúpenia.

Okresný súd sa na základe výzvy ústavného súdu vyjadril k prijatej sťažnosti podaním sp. zn. Spr. 2120/07 doručeným ústavnému súdu 2. novembra 2007, v ktorom okrem iného opísal priebeh konania takto:

„Dňa 08. 11. 2005 bola tunajšiemu súd doručená žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, pričom vec bola pridelená na rozhodnutie JUDr. N. P., ktorá dňa 16. 11. 2005 vydala poverenie na vykonanie exekúcie pre súdneho exekútora Ing. Š. M.

Dňa 17. 02. 2006 boli doručené súdu námietky povinného proti exekúcii.

Výzvou zo dňa 01. 03. 2006 bol povinný vyzvaný na zaplatenie súdneho poplatku za podané námietky.

Povinný súdny poplatok za námietky zaplatil dňa 18. 04. 2006 na účet Okresného súdu Bratislava II.

Zákonná sudkyňa JUDr. N. P. bola od 01. 01. 2007 pridelená na výkon funkcie sudcu na Krajský súd Bratislava a z uvedeného dôvodu bola vec pridelená opatrením predsedu súdu č. Spr. 3572/07 dňa 29. 06. 2007 novému zákonnému sudcovi M. M.

Zákonný sudca pre rozhodnutie o námietkach preveroval úhradu súdneho poplatku povinným za námietky a žiadal pripojiť spis sp. zn. 8 C/11/2000, ktorý sa do 20. 08. 2007 nachádzal na Krajskom súde Bratislava.

Dňa 24. 09. 2007 rozhodla sudkyňa o námietke povinného uznesením č. k. 39 Er/2269/2005-28, Ex 409/05.“

Podľa vyjadrenia okresného súdu „nejde o skutkovú a právnu zložitosť sporu“. K prietahom v konaní došlo podľa okresného súdu „z dôvodu zmeny zákonného sudcu vo veci (odchod sudkyne na Krajský súd Bratislava) a tiež potrebou vykonania určitých úkonov potrebných pre rozhodnutie o námietkach“.

Právny zástupca sťažovateľa reagoval na vyjadrenie okresného súdu podaním doručeným ústavnému súdu 16. novembra 2007, v ktorom ku skutočnosti, že súvisiaci spis sp. zn. 8 C 11/00 sa od marca 2007 do augusta 2007 nachádzal na Krajskom súde v Bratislave (ďalej len „krajský súd“), uviedol:

„Je pravdou, že som dňa 27. 3. 2007 požiadal Okresný súd Bratislava II. o opravu chyby v písaní v rozsudku č. k. 8 C 11/00-57 zo dňa 17. 10. 2002, ktorý podľa návrhu oprávneného v exekučnom konaní má zakladať exekučný titul. Dôvodom môjho postupu bola ale práve nečinnosť Okresného súdu Bratislava II, ohľadom rozhodovania o mojich námietkach, ktorú tu napádam ústavnou sťažnosťou.

Dňa 29. 03. 2007 Okresný súd Bratislava II. svojim Opravným uznesením č. k. 8 C 11/00-64 chybu opravil. Dňa 26. 04. 2007 som podal proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II. č. 8 C 11/00-57 z 17. 10. 2002 v znení opraveného uznesenia č. 8 C 11/00-64 z 29. 03. 2007 odvolanie. Dňa 11. 5. 2007 ma vyzval odvolací súd na zaplatenie súdneho poplatku.

Spis 8 C 11/00, ktorý exekučný súd požadoval pripojiť bol teda prinajmenšom do 27. 4. 2007 stále na Okresnom súde Bratislava II a teda nič nebránilo jeho pripojeniu k exekučnému konaniu.

Napokon Okresný súd Bratislava II konštatuje, že dňa 20. 8. 2007 bol predmetný spis opäť na Okresnom súde Bratislava II. K pripojeniu a následne i k rozhodnutiu tak mohlo dôjsť ešte v mesiaci august 2007, čím by odpadol dôvod mojej ústavnej sťažnosti.“

Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože dospel k názoru, že od neho nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

II.

Z obsahu sťažnosti, z predloženého súvisiaceho spisu okresného súdu a z vyjadrení účastníkov konania ústavný súd konštatuje nasledovný priebeh a stav konania:

- 17. februára 2006 boli okresnému súdu doručené námietky sťažovateľa proti exekúcii vedenej pod sp. zn. 39 Er 2269/05,
- 1. marca 2006 okresný súd vyzval sťažovateľa uhradiť súdny poplatok za podané námietky (sťažovateľ tak urobil 18. apríla 2006),
- 20. marca 2007 okresný súd dal pokyn na pripojenie súvisiaceho spisu okresného súdu sp. zn. 8 C 11/00 k spisu sp. zn. 39 Er 2269/05,
- z úradného záznamu z 26. marca 2007 vyplýva, že vyžiadaný súvisiaci spis sp. zn. 8 C 11/00 bol z dôvodu nutnosti vykonať opravu chyby v písaní v rozsudku okresného súdu sp. zn. 8 C 11/00 zo 17. októbra 2002 predložený v tej veci konajúcej zákonnej sudkyňi,
- 29. marca 2007 okresný súd opravným uznesením sp. zn. 8 C 11/00 opravil chybu v písaní a počítaní v rozsudku zo 17. októbra 2002,
- 26. apríla 2007 sťažovateľ podal odvolanie proti rozsudku okresného súdu sp. zn. 8 C 11/00 zo 17. októbra 2002 v znení opravného uznesenia z 29. marca 2007,
- 21. júna 2007 okresný súd dal opätovne pokyn na pripojenie spisu sp. zn. 8 C 11/00, čo ale nemohlo byť zrealizované z dôvodu, že sa uvedený spis nachádzal na krajskom súde,
- 4. septembra 2007 okresný súd spísal úradný záznam, obsahom ktorého boli skutočnosti zistené zo spisu sp. zn. 8 C 11/00, zároveň okresný súd uznesením vyhovel námietkam sťažovateľa (v spise sa nachádza koncept uznesenia pripravený na prepísanie).

III.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd,

alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Sťažovateľ sa svojou sťažnosťou domáhal vyslovenia porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, podľa ktorého každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov.

Sťažovateľ zároveň namietal aj porušenie čl. 6 ods. 1 dohovoru, podľa ktorého každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná.

Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03).

Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (čo platí aj pokiaľ ide o čl. 6 ods. 1 dohovoru) vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (m. m. IV. ÚS 221/04).

Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie.

Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom okresného súdu v označenom konaní dochádzalo k porušovaniu označených práv sťažovateľa.

Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným priet'ahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02, III. ÚS 142/03) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitost' veci, o ktorej súd rozhoduje (1), správanie účastníka súdneho konania (2) a postup samotného súdu (3). Za súčasť prvého kritéria sa považuje aj povaha prerokováanej veci.

1. Pokiaľ ide o prvé z uvedených kritérií, ústavný súd konštatuje, že časť exekučného konania, ktorou je rozhodovanie o námietkach povinného, treba spravidla považovať za konanie tak po právnej, ako aj po stránke faktickej (skutkovej) za pomerne jednoduché (napr. IV. ÚS 58/02, IV. ÚS 341/04). Rozhodovanie exekučného súdu v incidenčnom spore vyvolanom námietkami nie je takým rozhodovaním, ktoré vyžaduje dokazovanie. Je to dané tým, že o veci účastníkov exekučného konania bolo už právoplatne rozhodnuté vo veci samej exekučným titulom, ktoré je podkladom pre nariadenie exekúcie. Medzi účastníkmi exekučného konania už preto nemôže byť sporné, aké práva prináležia oprávnenému a aké záväzky má voči oprávnenému povinný. Preto, pokiaľ ide o kritérium zložitosti veci, ústavný súd je toho názoru, že predmetné konanie vzhľadom na jeho predmet nemožno hodnotiť ako právne a ani skutkovo náročné, čo napokon potvrdil aj okresný súd vo svojom vyjadrení, v ktorom uviedol, že „*v predmetnej veci nejde o skutkovú a právnu zložitost' sporu*“.

2. Správanie sťažovateľa ako účastníka konania je druhým kritériom pri rozhodovaní o tom, či v konaní pred okresným súdom došlo k zbytočným priet'ahom, a tým aj k porušeniu označených práv.

Okresný súd sa vo svojom vyjadrení ku správaniu sťažovateľa nevyjadril, ústavný súd však nemohol nebrať do úvahy skutočnosť, že aj sťažovateľ svojím správaním prispel k predĺženiu doterajšej doby konania, keď, ako sám uvádza vo svojom vyjadrení,

„27. 3. 2007 požiadal Okresný súd (...) o opravu chyby v písaní v rozsudku č. k. 8 C 11/00-57 zo dňa 17. 10. 2000“, a z toho dôvodu nemohol byť k spisu sp. zn. 39 Er 2269/05 pripojený spis sp. zn. 8 C 11/00, i keď ako dôvod takéhoto postupu označil „*práve nečinnosť Okresného súdu (...) ohľadom rozhodovania o (...) námietkach*“.

3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu v napadnutej veci a pri jeho vyhodnotení zistil, že okresný súd od výzvy z 1. marca 2006 na uhradenie súdneho poplatku za podané námietky adresovanej sťažovateľovi (resp. od uhradenia súdneho poplatku, t. j. od 18. apríla 2006) do marca 2007, keď žiadal o pripojenie súvisiaceho spisu okresného súdu sp. zn. 8 C 11/00, nevykonal bez existencie zákonnej prekážky počas doby 1 roka žiaden procesný úkon smerujúci k odstráneniu právnej neistoty sťažovateľa.

Obdobie od 26. marca 2007, keď bolo okresnému súdu oznámené, že spis sp. zn. 8 C 11/00 nie je možné pripojiť k spisu sp. zn. 39 Er 2269/05 z dôvodu nutnosti vykonať opravu v rozsudku zo 17. októbra 2002, do 24. septembra 2007, keď po vrátení spisu sp. zn. 8 C 11/00 z krajského súdu zákonná sudkyňa preštudovala označený spis a na základe toho vo veci sťažovateľa aj rozhodla, ústavný súd nevyhodnotil ako zbytočné prietahy v konaní okresného súdu z dôvodu, že sám sťažovateľ žiadal okresný súd o opravu chyby v rozsudku okresného súdu sp. zn. 8 C 11/00 zo 17. októbra 2002.

Podľa názoru ústavného súdu takýto procesný postup okresného súdu nezodpovedal jeho povinnosti organizovať ho v preskúmanom súdnom konaní tak, aby sa čo najskôr odstránil stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa naň sťažovateľ obrátil.

Na základe uvedeného ústavný súd poukazujúc aj na vyjadrenie okresného súdu, že „*k prietahom v konaní došlo z dôvodu zmeny zákonného sudcu vo veci*“, konštatuje, že doterajším postupom okresného súdu pri rozhodovaní o námietkach proti exekúcii v konaní vedenom pod sp. zn. 39 Er 2269/05 došlo k zbytočným prietahom, a tým aj k porušeniu označených práv sťažovateľa.

IV.

Pretože ústavný súd zistil porušenie základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru okresným súdom, prikázal mu, aby vo veci konal bez zbytočných prietáhov a odstránil tak stav právnej neistoty, v ktorej sa nachádza sťažovateľ domáhajúci sa rozhodnutia súdu vo svojej veci.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha. Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Sťažovateľ žiadal aj o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia v sume 36 000 Sk z dôvodov uvedených vo svojej sťažnosti. Poukázal najmä na to, že u neho pretrváva „stav právnej neistoty, kedy ani po viac ako 1,5 roku nie je rozhodnuté o (...) námietkach“.

Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje nielen deklarovanie porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez pokračujúceho porušovania základného práva (IV. ÚS 210/04).

Podľa názoru ústavného súdu prichádza v tomto prípade do úvahy priznanie finančného zadosťučinenia.

Pri určení finančného zadosťučinenia ústavný súd vychádzal zo zásad spravodlivosti aplikovaných ESLP, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

Vzhľadom na celkovú doterajšiu dĺžku napadnutého konania, ktorá predstavuje viac ako jeden rok a 9 mesiacov, podiel sťažovateľa na spomalení konania vyhodnotený v časti III v bode 2 tohto nálezu, berúc do úvahy aj tú skutočnosť, že konanie vo veci bolo do rozhodnutia ústavného súdu právoplatne skončené, ústavný súd považoval priznanie sumy 10 000 Sk za primerané finančné zadosťučinenie podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde.

Ústavný súd napokon rozhodol aj o úhrade trov konania sťažovateľa, ktoré mu vznikli v dôsledku jeho právneho zastúpenia v konaní vedenom ústavným súdom advokátom JUDr. M. H. Právny zástupca sťažovateľa si uplatnil trovy právneho zastúpenia v sume 9 653,28 Sk (za štyri úkony právnej služby), pričom pri výpočte jedného úkonu právnej služby vychádzal zo sumy 36 000 Sk, ktorú sťažovateľ žiadal priznať ako primerané finančné zadosťučinenie.

Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

Podľa ustanovenia § 11 ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“) základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby je jedna šestina výpočtového základu vo veciach zastupovania pred ústavným súdom, ak predmet sporu nie je možné oceniť peniazmi. Predmet konania - ochrana základných ľudských práv a slobôd - je v zásade nevyjadriteľná v peniazoch a je nezameniteľná s primeraným finančným zadosťučinením.

Preto ústavný súd pri rozhodovaní o priznaní trov konania vychádzal z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za I. polrok 2006, ktorá bola 17 822 Sk. Úhradu priznal za dva úkony právnej služby (prevzatie a prípravu zastúpenia a podanie sťažnosti) v súlade s § 1 ods. 3, § 11 ods. 2 a s § 14 ods. 1 písm. a) a c) vyhlášky, a to každý úkon po 2 970 Sk, t. j. spolu 5 940 Sk. Trovy právneho zastúpenia vrátane režijného paušálu 2 x 178 Sk (§ 16 ods. 3 vyhlášky) boli priznané v celkovej sume 6 296 Sk.

Ústavný súd za úkon právnej služby spočívajúci v podaní sťažnosti na prietahy v konaní okresného súdu adresovanú jeho predsedovi nepovažoval za úkon právnej služby, za ktorý mu v danej veci patrí odmena, a preto zaň odmenu nepriznal. Rovnako aj vyjadrenie právneho zástupcu sťažovateľa z 9. novembra 2007 ústavný súd nevyhodnotil vzhľadom na jeho obsah (absencia ústavnoprávneho aspektu) ako podanie relevantné pre rozhodnutie vo veci samej, a preto odmenu zaň taktiež nepriznal.

Priznanú úhradu trov právneho zastúpenia je okresný súd povinný uhradiť na účet právneho zástupcu sťažovateľa (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 149 Občianskeho súdneho poriadku).

Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, je potrebné pod právoplatnosťou nálezu uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 29. novembra 2007